

Liturgický program od 13. júna 2011 – do 19. júna 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 13.6.	Pondelok Svätého Ducha Vyšná Rybnica 8.30 - sv. liturgia	+ Margita
	Vyšné Remety 18.30 - sv. liturgia	+ Ján, Ján, Mária, Juraj rod. Peťová
Utorok 14.6.	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia	+ Ján, Ján, Juraj, Anna rod. Mandičáková
Streda 15.6.	Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia	+ Anna, Andrej rod. Kicová
	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia	
Štvrtok 16.6.	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia + pan.	+ Juraj rod. Sorokáčová
Piatok 17.6.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Sobota 18.6.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Nedeľa 19.6.	1. nedeľa po Päťdesiatnici – Všetkých svätých	* Jaroslav, Ján s rod. * za veriacich z farnosti
	Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 24.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

ZOSLANIE SVÄTÉHO DUCHA

Učenci hovoria, že prvé Turíce sa odohrávali počas židovského sviatku Týždňov. Bol to sviatok, počas ktorého sa prvé plody úrody obetovali Bohu ako vďakyvdanie. Avšak v tento mimoriadny deň namiesto odovzdania prvých plodov Bohu nám on sám dáva svoje prvé ovocie – Svätého Ducha.

A akým úžasným darom je Duch! Jeho mocou sa Cirkev už dvetisíc rokov stále drží na svojej ceste aj napriek ľudskej hriešnosti. Jeho milosť nás posilňuje, zjavuje nám Ježiša, nabáda nás k službe a presvedča nás, že Ježiš sa skutočne vráti, aby priniesol nebo na zem. Jedným slovom, Turíce hovoria o tom, že všemohúci Boh prišiel, aby žil v ľudských srdciach, pričom obyčajných ľudí premieňa na mimoriadnych svätcov.

Potom, čo Ježiš vstal z mŕtvych, zjavil sa apoštolom, dýchol na nich a povedal: "Prijmite Ducha Svätého" (Jn 20, 22). Presne ako na Turíce chce Ježiš vdychovať Božiu energiu do nášho srdca každý deň. Duchovná sila, prítomná počas prvých Turíc, pohýnala ľudí, aby milovali Boha, túžili po svätosti, dosahovali ju a zhromažďovali sa, ako sa to deje v Cirkvi aj dnes. Podľa čoho vieme, že tento dych Boha v našom živote stále pôsobí? Cítíme sa naplnení energiou Ducha a túžime sa stať podobnými Ježišovi. Cítíme, že nás to ťahá pracovať pre jeho kráľovstvo a spoliehať sa pritom na silu a moc Ducha a na jeho vedenie. Usilujeme sa byť láskavejší, milší a trpezlivejší.

Hneď teraz sa zastav a párkrát sa zhlboka nadýchni. V mysli si predstav, ako vydychuješ hriech a vdychuješ Ducha. Predstav si, ako prijímaš Pána a jeho plány, kým svoje vlastné plány a vízie nechávaš tak. Vedz, že to, čo vdychuješ, je čisté, sväté a neotrávené. Ježiš má úžasné plány pre každého člena svojej Cirkvi.

A teda aj pre teba!

PÔSOBNIE SVÄTÉHO DUCHA V NÁS

- Byť unavený a predsa druhým dodávať odvalu.
- Cítiť sa opustený a predsa priviesť druhých k úsmevu.
- Byť uštvaný a v strese a predsa neodbíjať druhých výhovorkami.
- Mať bolesti a predsa mať dosť trpezlivosti pre iných.
- Byť sám zaťažovaný a predsa pomáhať druhým niesť ich bremená.
- Snažiť sa nájsť východisko a predsa pri tom držať druhého za ruku.
- Mnohého sa zrieknuť a predsa druhým nič nezávidieť.
- Byť sklamaný a predsa druhým ukazovať nádej.
- Byť naplnený hnevom a predsa každému odpovedať na pozdrav.
- Byť sklamaný a predsa nevyvolať chyby druhých.
- Nikdy sa nedočkať vďačnosti a predsa byť stále k dispozícii iným.

JEDNOTA

„Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné“. (Sk 2, 44)

Keď chceme žiť ako praví Ježišovi učeníci, obraciame oči k prvým kresťanom, či už v Evanjeliách alebo v Skutkoch apoštolov. Ich príklad nás povzbudzuje, aj keď sa často zdá, že presahuje našu skutočnosť. Stalo sa mi, že som zažil príhodu, ktorá akoby bola vybraná zo Skutkov apoštolov, v jednom mestečku na juh od hlavného mesta Mexika.

Brali sme veľmi vážne to, že máme žiť skutočné spoločenstvo a uvedomovali sme si, čo Boh s nami dokázal, keď jedna pre nás veľmi drahá rodina utrpela nešťastie. Už mnoho rokov bývala vo veľkom starom dome, kde nájomné bolo nízke. Manželia boli veľmi pracovití, ale veľmi chudobní a mali mnoho detí; každý z nich bol naozajstným pokladom, ktorý obohacoval našu farnosť.

Zrazu však boli požiadaní, aby sa vystaňovali z domu, pretože sa tam mala stavať bytovka. Vyrozpravali svoje trápenie farskej rade a stal sa zázrak pravej lásky: jeden starý obyvateľ obce ponúkol kúsok pozemku, na ktorom stál jeho dom, na prenájom, aby na ňom postavili ďalší. Skupina mladých sa ponúkla, že domček postaví. Ďalší z členov farskej rady ponúkli materiál a našiel sa aj ten, kto sa postará o potrebné povolenia od úradov. Veľmi skoro sme mohli navštíviť našich priateľov v novom dome, ktorý bol znakom jednoty spoločenstva.

Odvtedy som presvedčený, že naozaj je možné vytvoriť spoločenstvo a žiť kresťanské ideály. Všetko sa dá, lebo Boh dáva silu.

„Aby boli jedno...“ (Jn 17, 11)

Jednota bola vrúcnyim Ježišovým želaním a za ňu sa modlil k Otcovi. Chcel, aby sme boli jedno. Ale my sme nedokázali byť jedno. Otočili sme sa chrbtom k Svätému Duchu, ktorý je Duchom spoločenstva, a plní márnivosti sme rozdelili Jednu Cirkev, a teraz trpíme nedostatkom svedectva. Bolí nás to. Všetkých nás to bolí, katolíkov i nekatolíkov. Preto neustále prosíme Ježišovho Otca, aby sme boli

jedno, skrze hnutie pochádzajúce nepochybne od Svätého Ducha, ktoré sa volá ekumenizmom. Krôčik po krôčiku sa blížime k jednote.

„Aby neboli medzi vami roztržky, ale aby ste boli dokonalí v rovnakom zmýšľaní a v rovnakom úsudku“. (1 Kor 1, 10)

Rozdelenie je zlým svedectvom medzi kresťanmi. Farnosť je vyjadrením Cirkvi najbližším k ľudskému domovu. Môžeme v nej byť prítomní ako pozorovatelia, alebo k nej môžeme patriť ako aktívni členovia a tak budeme farským spoločenstvom. Svet od nás očakáva jasné znamenie jednoty. Jednota sa rodí z lásky. Predovšetkým z lásky k Bohu, kvôli ktorému sa zriekame prehnanej lásky k sebe a hľadáme jeho vôľu, ale tiež z lásky k ostatným členom spoločenstva, s ktorými žijeme a pracujeme.

Ak je medzi dvoma skupinami rivalita, chýba láska! Ak je tam sebaapresadzovanie vedúceho, chýba láska! Ak kňaz nepočúva, chýba láska! Sme Kristovi a je to On, koho, jednotní, hľadáme.

“Kto miluje svoju manželku, miluje seba samého“. (Ef 5, 28)

Ak jednota je jednou z poznávacích znakov Cirkvi, akoby to tak nemalo byť aj v rodine, ktorá je domácou cirkvou!

Skrze sviatosť manželstva manželia prestávajú byť dvaja a stávajú sa jedným telom, spojení jediným legitímnym spojením: láskou. Ak sa manželia milujú a ctia si jeden druhého, budú mať rodinu zjednotenú v láske. Nepochybne najlepšou výchovou, ktorú je možné dať deťom, je svedectvo jednoty medzi manželmi.

Rodinnú jednotu rozbíja predovšetkým a na prvom mieste manželská nevera, cudzoložstvo, ktoré Sväté písmo považuje za veľmi ťažký hriech, pretože manželia by mali byť znakom lásky Boha, ktorý je najvernejší.

Ale rodinnú jednotu rozbíjame aj vtedy, keď uprednostňujeme iné veci, hoc aj dobré, pred rodinou.